

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณลักษณะงาน ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค กับความสุขในการทำงานของพยาบาล งานการพยาบาลผ่าตัด: กรณีศึกษาโรงพยาบาลรัฐแห่งหนึ่ง” ผู้วิจัยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจากพยาบาล งานการพยาบาลผ่าตัด โดยแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 220 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 201 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.36 เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 162 ชุด ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

- 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล
- 1.2 การวิเคราะห์การรับรู้คุณลักษณะงาน
- 1.3 การวิเคราะห์ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค
- 1.4 การวิเคราะห์ความสุขในการทำงาน

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 3 การเสนอสมการเพื่อพยากรณ์ความสุขในการทำงาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.1

แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (n=162)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 อายุ		
20-25 ปี	26	16.0
26-35 ปี	65	40.1
36-40 ปี	22	13.6
41-60 ปี	49	30.2
รวม	162	100
2 อายุงาน		
0-5 ปี	43	26.5
6-15 ปี	56	34.6
16-20 ปี	21	13.0
21-40 ปี	42	25.9
รวม	162	100
3 ระดับงาน		
ระดับบริหาร	16	9.9
ระดับปฏิบัติการ	146	90.1
รวม	162	100
4 สถานภาพสมรส		
โสด	109	67.3
สมรส / หม้าย / หย่าร้าง	53	32.7
รวม	162	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-60 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 อายุระหว่าง 20-25 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และอายุระหว่าง 36-40 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ

อายุงานของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 6-15 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมาคืออายุงานระหว่าง 0-5 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 อายุงานระหว่าง 21-40 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 และอายุงานระหว่าง 16-20 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปฏิบัติการ จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 90.1 และระดับบริหาร จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสเป็นโสด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 และมีสถานภาพสมรส คือ สมรส / หม้าย / หย่าร้าง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7

1.2 การวิเคราะห์การรับรู้คุณลักษณะงาน

ตารางที่ 4.2
แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนน
ของการรับรู้คุณลักษณะงาน (n=162)

องค์ประกอบของ การรับรู้คุณลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนน		
			สูง (3.68-5.00)	ปานกลาง (2.34-3.67)	ต่ำ (1.00-2.33)
ด้านความหลากหลายของงาน	4.25	.49	145 (89.51%)	17 (10.49%)	-
ด้านความมีเอกลักษณ์ของ งาน	4.05	.49	122 (75.31%)	40 (24.69%)	-
ด้านความสำคัญของงาน	4.53	.49	156 (96.3%)	6 (3.7%)	-
ด้านความมีอิสระในการ ปฏิบัติงาน	3.68	.59	86 (53.09%)	73 (45.06%)	3 (1.85%)
ด้านผลป้อนกลับของงาน	3.75	.57	88 (54.32%)	72 (44.44%)	2 (1.23%)
โดยรวม	4.04	.38	127 (78.40%)	35 (21.60%)	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้คุณลักษณะงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .38 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า องค์ประกอบทุกด้านอยู่ในระดับสูง โดยด้านความสำคัญของงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 รองลงมา ได้แก่ ด้านความหลากหลายของงาน ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน ด้านผลป้อนกลับของงาน และด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 4.05 3.75 และ 3.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 .49 .57 และ .59 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์คะแนนการรับรู้คุณลักษณะงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนการรับรู้คุณลักษณะงานอยู่ในระดับสูง จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 78.40 รองลงมา มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้านของการรับรู้คุณลักษณะงานที่ได้คะแนนการรับรู้คุณลักษณะงานอยู่ในระดับสูง พบว่า ด้านความสำคัญของงาน มีจำนวนมากที่สุด คือ 156 คน คิดเป็นร้อยละ 96.3 รองลงมา ได้แก่ ด้านความหลากหลายของงาน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 89.51 ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 75.31 ด้านผลป้อนกลับของงาน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 54.32 และด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 53.09 ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนการรับรู้คุณลักษณะงานอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน มีจำนวนมากที่สุด คือ 73 คน คิดเป็นร้อยละ 45.06 รองลงมา ได้แก่ ด้านผลป้อนกลับของงาน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 24.69 ด้านความหลากหลายของงาน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 10.49 และด้านความสำคัญของงาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนการรับรู้คุณลักษณะงานอยู่ในระดับต่ำ พบเพียง 2 ด้าน โดยด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงานมีจำนวนมากที่สุด คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.85 รองลงมา ได้แก่ ด้านผลป้อนกลับของงาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.23

1.3 การวิเคราะห์ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

ตารางที่ 4.3
แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนน
ของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค (n=162)

องค์ประกอบของ ความสามารถในการเผชิญ และฟื้นฟ้อุปสรรค	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนน		
			สูง (3.68-5.00)	ปานกลาง (2.34-3.67)	ต่ำ (1.00-2.33)
ด้านการควบคุม	3.25	.59	34 (20.99%)	118 (72.84%)	10 (6.17%)
ด้านสาเหตุและความ รับผิดชอบ	3.56	.40	58 (35.80%)	104 (64.20%)	-
ด้านผลกระทบ	3.13	.58	27 (16.67%)	121 (74.69%)	14 (8.64%)
ด้านความอดทน	3.48	.49	50 (30.86%)	110 (67.90%)	2 (1.23%)
โดยรวม	3.36	.33	25 (15.43%)	137 (84.57%)	-

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .33 เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า องค์ประกอบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านสาเหตุและความรับผิดชอบมี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .40 รองลงมา ได้แก่ ด้านความอดทน ด้าน การควบคุม และด้านผลกระทบ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.48 3.25 และ 3.13 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 .59 และ .58 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 84.57 รองลงมาคือคะแนนอยู่ในระดับสูง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 15.43

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้านของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอยู่ในระดับสูง พบว่า ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบมีจำนวนมากที่สุด คือ 58 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 รองลงมา ได้แก่ ด้านความอดทน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 30.86 ด้านการควบคุม จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 20.99 และด้านผลกระทบ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่า ด้านผลกระทบมีจำนวนมากที่สุด คือ 121 คน คิดเป็นร้อยละ 74.69 รองลงมา ได้แก่ ด้านการควบคุม จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 72.84 ด้านความอดทน จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 67.90 และด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 64.20 ตามลำดับ

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่า ด้านผลกระทบมีจำนวนมากที่สุด คือ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.64 รองลงมา ได้แก่ ด้านการควบคุม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.17 และด้านความอดทน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.23 ตามลำดับ

1.4 การวิเคราะห์ความสุขในการทำงาน

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนของความสุขในการทำงาน (n=162)

องค์ประกอบของ ความสุขในการทำงาน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนน ความสุขในการทำงาน		
			สูง (3.68-5.00)	ปานกลาง (2.34-3.67)	ต่ำ (1.00-2.33)
ด้านการติดต่อสัมพันธ์	4.19	.56	132 (81.48%)	30 (18.52%)	-
ด้านความรักในงาน	4.03	.61	117 (72.22%)	45 (27.78%)	-
ด้านความสำเร็จในงาน	4.20	.55	134 (82.72%)	28 (17.28%)	-
ด้านการเป็นที่ยอมรับ	4.13	.56	130 (80.25%)	32 (19.75%)	-
โดยรวม	4.14	.49	134 (82.72%)	28 (17.28%)	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสุขในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า องค์ประกอบทุกด้านอยู่ในระดับสูง โดยด้านความสำเร็จในงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .55 รองลงมา ได้แก่ ด้านการติดต่อสัมพันธ์ ด้านการเป็นที่ยอมรับ และด้านความรักในงาน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.19 4.13 และ 4.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .56 .56 และ .61 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์คะแนนความสุขในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนความสุขในการทำงานอยู่ในระดับสูง จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 82.72 รองลงมามีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.28

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้านของความสุขในการทำงาน ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนความสุขในการทำงานอยู่ในระดับสูง พบว่า ด้านความสำเร็จในงานมีจำนวนมากที่สุด คือ

134 คน คิดเป็นร้อยละ 82.72 รองลงมา ได้แก่ ด้านการติดต่อสัมพันธ์ จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 81.48 ด้านการเป็นที่ยอมรับ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 80.25 และด้านความรักในงาน จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 ตามลำดับ

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนความสุขในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง พบว่าด้านความรักในงานมีจำนวนมากที่สุด คือ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 รองลงมา ได้แก่ ด้านการเป็นที่ยอมรับ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 ด้านการติดต่อสัมพันธ์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 และ ด้านความสำเร็จในงาน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.28 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 พยาบาลที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการรับรู้คุณลักษณะงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 พยาบาลที่มีอายุแตกต่างกันมีการรับรู้คุณลักษณะงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.5

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
การรับรู้คุณลักษณะงานโดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.172	.724	5.374**	.002
ภายในกลุ่ม	158	21.284	.135		
รวม	161	23.455			

** p < .01

จากตารางที่ 4.5 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานจำแนกตามอายุ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันมีผลทำให้การรับรู้คุณลักษณะงานแตกต่างกัน จึงทำการวิเคราะห์ภายหลัง (Post Hoc) โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญที่น้อยที่สุด (Least Significant Difference, LSD) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานของแต่ละช่วงอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของอายุ			
				20-25 ปี	26-35 ปี	36-40 ปี	41-60 ปี
20-25 ปี	26	3.86	.36	-	-.2010	-.3723*	-.4365*
26-35 ปี	63	3.98	.41		-	-.1713	-.2355*
36-40 ปี	23	4.12	.37			-	-.0342
41-60 ปี	50	4.18	.31				-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.6 พบว่า พยาบาลที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปี มีค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานสูงกว่าพยาบาลที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี และ 26-35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพยาบาลที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานสูงกว่าพยาบาลที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.1 ที่ว่าพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกันมีการรับรู้คุณลักษณะงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 พยาบาลที่มีอายุงานแตกต่างกันมีการรับรู้คุณลักษณะงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานจำแนกตามอายุงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
การรับรู้คุณลักษณะงานโดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.855	.952	7.299***	.000
ภายในกลุ่ม	158	20.600	.130		
รวม	161	23.455			

*** $p < .001$

จากตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานจำแนกตามอายุงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าอายุงานที่แตกต่างกันมีผลทำให้การรับรู้คุณลักษณะงานแตกต่างกัน จึงวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้วิธี LSD ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานของแต่ละช่วงอายุงาน

อายุงาน (ปี)	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของอายุ			
				0-5 ปี	6-15 ปี	16-20 ปี	21-40 ปี
0-5 ปี	42	3.83	.37	-	-.2417*	-.2114*	-.3585*
6-15 ปี	56	4.07	.39		-	-.0303	-.1168
16-20 ปี	21	4.04	.34			-	-.1471
21-40 ปี	43	4.19	.32				-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่าพยาบาลที่มีอายุงานระหว่าง 0-5 ปี มีค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานต่ำกว่าพยาบาลที่มีอายุงานระหว่าง 6-15 ปี 16-20 ปี และ 21-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.2 ที่ว่าพยาบาลที่มีอายุงานแตกต่างกันมีการรับรู้คุณลักษณะงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 พยาบาลที่มีระดับงานแตกต่างกันมีการรับรู้คุณลักษณะงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9

แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานจำแนกตามระดับงาน

ตัวแปร	ระดับบริหาร		ระดับปฏิบัติการ		t	p-value
	(n=16)		(n=146)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การรับรู้คุณลักษณะงานโดยรวม	4.17	.23	4.02	.39	2.154*	.041

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานจำแนกตามระดับงาน โดยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงาน แสดงว่าระดับงานที่แตกต่างกันมีผลทำให้การรับรู้คุณลักษณะงานแตกต่างกัน โดยพยาบาลระดับบริหารมีค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานสูงกว่าพยาบาลระดับปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.3 ที่ว่าพยาบาลที่มีระดับงานแตกต่างกันมีการรับรู้คุณลักษณะงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 พยาบาลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการรับรู้คุณลักษณะงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10

แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานจำแนกตามสถานภาพสมรส

ตัวแปร	โสด		สมรส/หม้าย/หย่าร้าง		t	p-value
	(n=109)		(n=53)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การรับรู้คุณลักษณะงานโดยรวม	3.96	.37	4.21	.35	4.156***	.000

*** $p < .001$

จากตารางที่ 4.10 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงาน
จำแนกตามสถานภาพสมรส โดยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ย
การรับรู้คุณลักษณะงาน แสดงว่าสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีผลทำให้การรับรู้คุณลักษณะงาน
แตกต่างกัน โดยพยาบาลที่สมรส/หม้าย/หย่าร้างมีค่าเฉลี่ยการรับรู้คุณลักษณะงานสูงกว่า
พยาบาลที่เป็นโสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.4 พยาบาลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการรับรู้
คุณลักษณะงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 พยาบาลที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่า
อุปสรรคแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 พยาบาลที่มีอายุแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้น
ฝ่าอุปสรรคแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญ
และฟื้นฝ่าอุปสรรคจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	3	.092	.031	.278	.841
ภายในกลุ่ม	158	17.497	.111		
รวม	161	17.589			

จากตารางที่ 4.11 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถใน
การเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคจำแนกตามอายุ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
(One-Way ANOVA) พบว่า พยาบาลที่มีอายุแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่า
อุปสรรคไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.1 ที่ว่าพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกันมีความสามารถใน
การเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.2 พยาบาลที่มีอายุงานแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและ
ฟื้นฝ่าอุปสรรคแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
ของค่าเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคจำแนกตามอายุงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	3	.412	.137	1.267	.289
ภายในกลุ่ม	158	17.177	.109		
รวม	161	17.589			

จากตารางที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถใน
การเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคจำแนกตามอายุงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
(One-Way ANOVA) พบว่า พยาบาลที่มีอายุงานแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้น
ฝ่าอุปสรรคไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.2 ที่ว่าพยาบาลที่มีอายุงานแตกต่างกันมี
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.3 พยาบาลที่มีระดับงานแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและ
ฟื้นฝ่าอุปสรรคแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13

แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญ
และฟื้นฝ่าอุปสรรคจำแนกตามระดับงาน

ตัวแปร	ระดับบริหาร (n=16)		ระดับปฏิบัติการ (n=146)		t	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสามารถในการเผชิญ และฟื้นฝ่าอุปสรรค	3.30	.33	3.37	.33	1.738	.084

จากตารางที่ 4.13 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการความสามารถในการ
เผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคจำแนกตามระดับงาน โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทาง
สถิติที่ .05 ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค
แสดงว่าพยาบาลที่มีระดับงานแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคไม่
แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.3 ที่ว่าพยาบาลที่มีระดับงานแตกต่างกันมี
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคจำแนกตามระดับงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.4 พยาบาลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความสามารถในการ
เผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14

แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค
จำแนกตามสถานภาพสมรส

ตัวแปร	โสด		สมรส/หม้าย/หย่า		t	p-value
	(n=109)		ร้าง (n=53)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสามารถในการเผชิญ และฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	3.36	.303	3.37	.38	.143	.887

จากตารางที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถใน
การเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคจำแนกตามสถานภาพสมรส โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและ
ฟื้นฟ้อุปสรรค แสดงว่า พยาบาลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและ
ฟื้นฟ้อุปสรรคไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.4 ที่ว่าพยาบาลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมี
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 พยาบาลที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.1 พยาบาลที่มีอายุแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงานจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ความสุขในการทำงานโดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	3	.534	.178	.739	.530
ภายในกลุ่ม	158	38.053	.241		
รวม	161	38.586			

จากตารางที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงานจำแนกตามอายุ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงาน แสดงว่าพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.1 ที่ว่าพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.2 พยาบาลที่มีอายุงานแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงานจำแนกตามอายุงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ความสุขในการทำงานโดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	3	.397	.132	.548	.651
ภายในกลุ่ม	158	38.189	.242		
รวม	161	38.586			

จากตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงานจำแนกตามอายุงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงาน แสดงว่าพยาบาลที่มีอายุงานแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.2 ที่ว่าพยาบาลที่มีอายุงานแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.3 พยาบาลที่มีระดับงานแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17

แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงานจำแนกตามระดับงาน

ตัวแปร	ระดับบริหาร		ระดับปฏิบัติการ		t	p-value
	(n=16)		(n=146)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสุขในการทำงานโดยรวม	4.34	.38	4.11	.50	1.738	.084

จากตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงานจำแนกตามระดับงานโดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงาน แสดงว่าพยาบาลที่มีระดับงานแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.3 ที่ว่าพยาบาลที่มีระดับงานแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.4 พยาบาลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18

แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงานจำแนกตามสถานภาพสมรส

ตัวแปร	โสด		สมรส/หม้าย/หย่าร้าง		t	p-value
	(n=16)		(n=146)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสุขในการทำงานโดยรวม	4.07	.47	4.26	.51	2.375*	.019

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.18 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงานจำแนกตามสถานภาพสมรสโดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่ามีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงาน แสดงว่าสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีผลทำให้ความสุขในการทำงานแตกต่างกัน โดยพยาบาลที่สมรส/หม้าย/หย่าร้างมีค่าเฉลี่ยความสุขในการทำงานสูงกว่าพยาบาลที่เป็นโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.4 ที่ว่าพยาบาลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความสุขในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 การรับรู้คุณลักษณะงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

สมมติฐานที่ 4.1 ความหลากหลายของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

สมมติฐานที่ 4.2 ความมีเอกลักษณ์ของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

สมมติฐานที่ 4.3 ความสำคัญของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

สมมติฐานที่ 4.4 ความมีอิสระในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

สมมติฐานที่ 4.5 ผลป้อนกลับของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกความสามารถในการ
เผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค

ตารางที่ 4.19

แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณลักษณะงาน
กับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค

การรับรู้คุณลักษณะงาน	ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค
ด้านความหลากหลายของงาน	.038
ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน	.046
ด้านความสำคัญของงาน	.214**
ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน	.120
ด้านผลป้อนกลับของงาน	.228**
โดยรวม	.170*

** $p < .01$, * $p < .05$

จากตารางที่ 4.19 แสดงผลการทดสอบเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณลักษณะงานกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สันแบบทางเดียว (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่า การรับรู้คุณลักษณะงานโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .17 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 4 ที่ว่าการรับรู้คุณลักษณะงานมีความสัมพันธ์ทางบวกความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของการรับรู้คุณลักษณะงาน พบว่า การรับรู้คุณลักษณะงานด้านความหลากหลายของงานไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4.1 ที่ว่าความหลากหลายของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค

องค์ประกอบของการรับรู้คุณลักษณะงานด้านความมีเอกลักษณ์ของงานไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4.2 ที่ว่าความมีเอกลักษณ์ของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค

องค์ประกอบของการรับรู้คุณลักษณะงานด้านความสำคัญของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .214 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 4.3 ที่ว่าความสำคัญของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

องค์ประกอบของการรับรู้คุณลักษณะงานด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4.4 ที่ว่าความมีอิสระในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

องค์ประกอบของการรับรู้คุณลักษณะงานด้านผลป้อนกลับของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .228 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 4.5 ที่ว่าผลป้อนกลับของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

สมมติฐานที่ 5 การรับรู้คุณลักษณะงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 5.1 ความหลากหลายของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 5.2 ความมีเอกลักษณ์ของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 5.3 ความสำคัญของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 5.4 ความมีอิสระในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 5.5 ผลป้อนกลับของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

ตารางที่ 4.20

แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณลักษณะงานกับความสุขในการทำงาน

การรับรู้คุณลักษณะงาน	ความสุขในการทำงาน
ด้านความหลากหลายของงาน	.348**
ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน	.342**
ด้านความสำคัญของงาน	.362**
ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน	.392**
ด้านผลป้อนกลับของงาน	.470**
โดยรวม	.529**

** p < .01

จากตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณลักษณะงานกับความสุขในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สันแบบทางเดียว (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่า การรับรู้คุณลักษณะงานโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .529 เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของการรับรู้คุณลักษณะงานแต่ละด้าน พบว่า การรับรู้คุณลักษณะงานทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยด้านผลป้อนกลับของงานมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุด เท่ากับ .470 รองลงมา ได้แก่ ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน ด้านความสำคัญของงาน ด้านความหลากหลายของงาน และด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .392 .362 .348 และ .342 ตามลำดับ

ดังนั้นจากการวิเคราะห์ผลจึงยอมรับสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 5 ที่ว่าการรับรู้คุณลักษณะงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 5.1 ที่ว่าความหลากหลายของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 5.2 ที่ว่าความมีเอกลักษณ์ของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 5.3 ที่ว่าความสำคัญของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 5.4 ที่ว่าความมีอิสระในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ
 ความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 5.5 ที่ว่าผลป้อนกลับของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ
 ความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 6 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ
 ความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 6.1 การควบคุมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ
 ความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 6.2 สาเหตุและความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ
 ความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 6.3 ผลกระทบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ
 ความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 6.4 ความอดทนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ
 ความสุขในการทำงาน

ตารางที่ 4.21

แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคกับ
 ความสุขในการทำงาน

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค	ความสุขในการทำงาน
ด้านการควบคุม	.181*
ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.318**
ด้านผลกระทบ	.091
ด้านความอดทน	.198*
โดยรวม	.296**

** $p < .01$, * $p < .05$

จากตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง
 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคกับความสุขในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ค่า
 สหสัมพันธ์ของเพียร์สันแบบทางเดียว (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่า
 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการ
 ทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .296 จึง

ยอมรับสมมติฐานที่ 6 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคแต่ละด้าน พบว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด เท่ากับ .181 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 6.1 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

องค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด เท่ากับ .318 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 6.2 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

องค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านผลกระทบไม่มีความสัมพันธ์กับความสุขในการทำงาน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6.3 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านผลกระทบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

องค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด เท่ากับ .198 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 6.4 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงาน

ส่วนที่ 3 การเสนอสมการเพื่อทำนายความสุขในการทำงาน

สมมติฐานที่ 7 คุณลักษณะของงาน และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค สามารถทำนายความสุขในการทำงานได้

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อสร้างสมการในการทำนายความสุขในการทำงาน จากตัวแปรการรับรู้คุณลักษณะของงาน และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค ดังเสนอในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22

แสดงค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายความสุขในการทำงาน

ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	S.E	F	p-value
ค่าคงที่	.529	.280	.278	.4167	62.267***	.000
การรับรู้คุณลักษณะของงาน						
ค่าคงที่	.569	.324	.315	.4051	38.089***	.000
การรับรู้คุณลักษณะของงาน						
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค						

*** p < .001

จากตารางที่ 4.22 พบว่า การรับรู้คุณลักษณะของงานและความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคเป็นตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายความสุขในการทำงานของพยาบาล งานการพยาบาลผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยตัวแปรการรับรู้คุณลักษณะงานมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .529 สามารถทำนายความสุขในการทำงานของพยาบาล งานการพยาบาลผ่าตัด ได้ร้อยละ 27.8 และมีค่าความคลาดเคลื่อนในการทำนาย เท่ากับ .4127 เมื่อเพิ่มตัวแปรความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .569 สามารถทำนายความสุขในการทำงาน ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 31.5 และมีค่าความคลาดเคลื่อนในการทำนาย เท่ากับ .4051

ตารางที่ 4.23

แสดงรูปแบบสมการทำนายความสุขในการทำงาน

ตัวแปร	B	SE B	Beta	t	p-value
(ค่าคงที่)	1.394	.349		3.994***	.000
การรับรู้คุณลักษณะงาน	.679	.086	.529	7.891***	.000
(ค่าคงที่)	.523	.434		1.205*	.020
การรับรู้คุณลักษณะงาน	.633	.085	.493	7.453***	.000
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค	.314	.098	.212	3.208**	.002

*** p < .001, ** p < .01, * p < .05

จากตารางที่ 4.23 สามารถสร้างสมการที่ใช้ในการทำนายความสุขในการทำงาน
ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความสุขในการทำงาน} &= 0.523 + 0.633 (\text{การรับรู้คุณลักษณะงาน}) \\ &+ 0.314 (\text{ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค}) \end{aligned}$$

เมื่อแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Z-score) แล้ว ได้สมการทำนายในรูปแบบ
คะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความสุขในการทำงาน} &= 0.493 (\text{การรับรู้คุณลักษณะงาน}) \\ &+ 0.212 (\text{ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค}) \end{aligned}$$

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 7 ที่ว่าการรับรู้คุณลักษณะของงานและความสามารถ
ในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค สามารถทำนายความสุขในการทำงานได้